

Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica

El 10 de febrer es va celebrar l'acte de proclamació i lliurament del primer «Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica» que lliura el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL), en memòria de qui fou el seu fundador. Enguany va ser atorgat a l'Abadia de Montserrat, com a reconeixement de la tasca que ha fet en el camp de la Pastoral Litúrgica. A l'acte, presidit pel Cardenal de Barcelona, Mons. Lluís Martínez-Sistach, hi va assistir el Delegat de Pastoral Sacramental d'Urgell i membre del CPL, Mn. Xavier Parés.

GLOSSA

Per no tenir set mai més

Un petit grup de voluntàries que col·labora en una entitat catòlica dedicada a l'atenció als malalts organitza des de fa uns anys, amb un grup de persones afectades de paràlisi cerebral, una estona de pregària mensual, un vespre, que anomenen «l'espai de revisió de vida». És obert als membres de l'entitat i a tothom qui hi vulgui participar. En paraules d'una de les organitzadores, «és com una aturada en el nostre dia a dia per anar a pouar l'aigua viva al pou de Jacob [...]»: «El qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna» (Jn 4,14). És un espai per compartir pau, serenor, reflexió i pregària. Atrafegats com anem amb les nostres preocupacions, el testimoni dels amics ens ajuda a aprendre a anar més a poc a poc i a ser més conscients que, per insignificants que ens sentim, Déu compta amb cadascun de nosaltres perquè aquest món sigui millor.»

Les vivències, situacions personals, fets d'actualitat, textos, dificultats de la malaltia..., tornant sempre

a la Paraula de Déu, van configurant aquesta estona de pregària conjunta. L'objectiu d'aquestes pregàries el podem fer nostre tots els cristians a l'hora de pregar: cercar la pau del Senyor, sentir la seva presència, escoltar la seva veu i anar discernint la seva voluntat; apropar-nos al Pare, enmig del dia a dia i dels trasbalsos que comporta, dels sorolls que omplen la ment i el cor. Deixar-ho tot a les seves mans.

Les característiques d'aquest grup de pregària fan propera la imatge del Senyor que, sovint, fa seva la malaltia, des de l'amor i la misericòrdia: «Estava malalt i em visitàreu» (Mt 25,36). Dedicar temps a acollir malalts, a escoltar-los, a curar els mals del cos i de l'esperit. Els cristians que donen continuïtat a aquesta predilecció pels qui pateixen una malaltia segueixen la seva indicació i fan actual aquesta preferència que manifesta quan envia en missió els deixebles i entre les instruccions que els dona una és: «Cureu malalts» (Mt 10,8). Una invitació a continuar la missió.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Camí quaresmal

Dir Quaresma és dir camí. Camí de canvi i de millora, cap a la Pasqua; camí comunitari de conversió, amb tota l'Església que es disposa a morir i ressuscitar amb el Crist, per renovar-se. I alhora és també camí personal, que ningú no pot fer per mi sinó que he de ser jo qui el ressegueixi... «El camí que féu Jesús, Ell tot sol el va seguir... tots plegats l'hem de seguir... ningú no el pot fer per mi», cantem. I el Via Crucis, el camí de la creu, tan popular als nostres pobles, és una gran devoció que resseguint els Evangelis de la Passió, ens porta a contemplar el Fill de Déu que camina endavant per donar la vida en rescat de tots i per la salvació de tota la humanitat. Un camí d'identificació amb Crist, per arribar a la victòria.

Algun consell per al camí? Us animo a prendre el camí del seguiment de Jesús, amb joia, i amb resolució. Ell ens vol a prop seu i ens ajuda a fer el camí de Pasqua amb Ell, i com Ell. Us subratllo cinc elements a tenir en compte:

1. Per més que hem caigut i recaiem, **aixecar-se, no rendir-se mai**, perquè allò que Jesús va pensar per al nostre camí, segur que és del tot bo per a nosaltres, i el podem fer junts amb l'Església. Tinguem confiança en la força del perdó.
2. No ens centrem en nosaltres mateixos, sinó **interessem-vos per les necessitats dels qui ens envolten i sobretot dels més pobres**, dels qui més sofreixen, dels qui estan més sols, perquè qui voldria fer el bé a Jesús, no pot no estimar el proïsme. Ell viu en el proïsme. I així el nostre camí arribarà a ser tot d'amor.
3. **Estimem l'Església, la parròquia, la gent concreta**, estimem els nostres sacerdots, posem-nos al servei de la comunitat, perquè l'Església no són només els sacerdots o els bisbes... sinó que és tota la comunitat. Posem-nos al servei de la comunitat. Donem temps, energia, suport, qualitat i capacitat personals a la nostra parròquia i així testimoniarem que **la riquesa de cada un és un do de Déu per a compartir**.
4. Siguem **apòstols de pau i de serenitat**, a partir de les nostres famílies. Recordem a tots que és bell estimar-se i que les incomprendions poden superar-se, perquè estant units a Jesús, tot és possible. És la paraula que va dir Jesús a aquell pare que li demanava que guarís el seu fill: «Tot és possible per als que tenen fe» (Mc 9,23). **Amb la fe en Jesús es pot tot**.
5. **Parlem amb Jesús, com un amic al seu Amic**. L'oració és molt important a la Quaresma. Parlem amb Jesús, l'amic més gran que mai no ens abandona, confiem-li els nostres goigs i les tristeses. Recorreguem a Ell cada vegada que ens equivoquem i fem alguna cosa dolenta, amb la certesa que Ell ens perdonarà. **I parlem a tots de Jesús, del seu amor, de la seva misericòrdia**, de la seva tendresa, perquè l'amistat amb Jesús, que ha donat la vida per nosaltres, és un fet que cal explicar a tothom.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

▶ **JOAN MARTÍ LLOBET**

Eliminar la pobresa

La Campanya d'enguany de Mans Unides, amb el lema «Lluitem contra la pobresa, t'hi apuntes?», pretén contagiar i convidar a ser constructors d'un desenvolupament social i cultural centrat en les persones. «La lluita contra la pobresa que proposem ha de ser un esforç de tots; si ens impliquem seriosament, les possibilitats de victòria seran una realitat», afirma Joan Martí, president de Mans Unides de Barcelona.

El papa Francesc convida a treballar en favor d'un model de societat que no exclouï els pobres...

El Papa ens ajuda, i també ens estimula i ens obliga. Ens parla de moltes actituds a canviar. Diu que hem d'anar cap a un model de societat que no exclouï els dèbils, els qui pateixen la falta d'oportunitats. Quan siguem capaços d'aconseguir que donar i donar-se no sigui un deure, sinó una necessitat, haurem avançat moltíssim.

Què demaneu a la societat i als mitjans per assolir els objectius?

A la societat, el seu compromís, la seva implicació, la seva solidaritat. Hem de donar d'allò que tenim la sort de gaudir, no donar el que ens sobra. I als mitjans de comunicació els demanem que ens donin suport per aprofundir en la comunicació de la realitat del Sud.

Com valora la Declaració del Mil·lenni, amb els objectius per al 2015?

Ha suposat avenços significatius en àmbits fonamentals, però encara queda molt. Per exemple, s'ha aconseguit pràcticament la igualtat en l'educació primària, però encara hi ha més de 50 milions de nenes i nens que no tenen accés a l'escola. Necessitem una economia i una política al servei de la persona i de les seves necessitats, no al servei dels diners i del poder.

Òscar Bardají i Martí

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per l'Església

Oh Senyor, et prego per l'Església.

Hi ha pels carrers moltes esglésies; malgrat tot, tu saps, oh Senyor, que només n'hi ha una d'Església.

Dóna'ns amor i misericòrdia: només així un dia totes les esglésies podran esdevenir-ne Una.

Tu mateix has dit: com jo i el Pare som una sola cosa, l'Església hauria de ser igualment una cosa.

Uneix-nos a tots, Senyor, amb la teva força, amb la joia i l'amor, i dóna'ns la pau a nosaltres i a l'Església, Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Seguir al pie del cañón como padres

Me encuentro con frecuencia con adolescentes que a la vista de tantas contradicciones parentales optan por retirarse y mandarlo todo a paseo. Estoy acostumbrado a escuchar en la consulta expresiones espontáneas como estas: «¡Que les zurzan!», «¡Que se vaya al cuerno con sus líos!», «Yo paso de sus problemas», «¡Que le den la lata a otro!»

Obviamente, el aguante del hijo de unos padres dimisionarios también tiene sus límites. A la corta y a la larga, siempre es mejor seguir al pie del cañón en el ejercicio parental a pesar de todas las dificultades que comporta el proceso de separación. No sólo porque es nuestro deber como padres, sino también porque, egoístamente hablando, nos evitaremos muchos problemas que con el tiempo podrán crearnos los hijos que hemos dejado ir de la mano.

Pensemos en aquella frase del escritor Oscar Wilde que dice: «Los niños comienzan por amar a los padres; cuando ya han crecido, los juzgan, y, a veces, los perdonan.» Con la separación, la educación de los hijos se resiente. Los niños —¡qué listos son!— saben perfectamente cómo sacar tajada de estas delicadas circunstancias familiares. Hace su aparición el chantaje para conseguir cosas o para imponer sus condiciones en el hogar. ¡Qué difícil es imponer disciplina en estas circunstancias!

Los niños —¡qué listos son!— saben perfectamente cómo sacar tajada de estas delicadas circunstancias familiares. Hace su aparición el chantaje para conseguir cosas o para imponer sus condiciones en el hogar. ¡Qué difícil es imponer disciplina en estas circunstancias!

Los niños —¡qué listos son!— saben perfectamente cómo sacar tajada de estas delicadas circunstancias familiares. Hace su aparición el chantaje para conseguir cosas o para imponer sus condiciones en el hogar. ¡Qué difícil es imponer disciplina en estas circunstancias!

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Llevar el Evangelio en el bolsillo

Cabe en el bolsillo. Dice el Papa: «Es una cosa buena tener un pequeño Evangelio, pequeño, y llevarlo con nosotros en el bolsillo, en el bolso.»

Cabe en nuestra jornada. «Leer un breve pasa-je en cualquier momento del día. E incluso en medio de muchas ocupaciones se puede siempre encontrar el tiempo.»

Cabemos en la escena. «Tomas el Evangelio, eliges un pasaje, lo lees una vez, lo lees dos veces». Imagínate en la escena como si tú vieses lo que sucede, contempla a Jesús, habla con Él sobre eso, «como surge de mi corazón».

Cabe en nuestra mente y en nuestro corazón. Lee con «tu mirada fija en Jesús», Él «nos habla, en el Evangelio».

Cabemos nosotros en el corazón del Padre. «Nuestro Padre, que dijo a los apóstoles, y también a nosotros, escuchad a Jesús, porque es mi Hijo predilecto.»

Cabemos nosotros junto a «tantos hermanos afligidos por fatigas, enfermedades, injusticias, ignorancias, pobreza material y espiritual». «La Palabra de Cristo crece en nosotros cuando la proclamamos».

Con María, que «conservaba estas cosas y las meditaba en su corazón» (Lc 2,19), aprendamos un «poco más a subir con la oración y escuchar a Jesús y a bajar con la caridad fraterna, anunciando a Jesús».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

2. ■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.
3. ■ **Dimarts** [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.
4. ■ **Dimecres** [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.
5. ■ **Dijous** [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Mare de Déu d'Àfrica. Sant Focas, mr.; sant Josep Joan de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.
6. ■ **Divendres** [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.
7. ■ **Dissabte** [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203). Sant Teòfil, bisbe.
8. ■ **† Diumenge vinent**, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 20,1-17 (o més breu: Ex 20,1-3.7-8.12-17) / Sl 18 / 1Co 1,22-25 / Jn 2,13-25]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers. Sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

DIUMENGE II DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham». Ell respongué: «Aquí em teniu». Déu li digué: «Pren, si et plau, Isaac, el teu fill únic, que tant estimes, véste'n al país de Morià i allà, dalt de la muntanya, que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.»

Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Aquí em teniu». L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic». Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: "Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat".»

▶ Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.*

Crec amb tot el cor, tot i que deia: / «Que en sóc de dissortat», / al Senyor li voldria / la mort dels qui l'estimen. R.

Ah, Senyor, sóc el vostre servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencàreu les cadenes. / Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom. R.

Cumpliré les meves promences, / ho faré davant del poble, / als aïres de la casa del Senyor, / al teu bell mig, Jerusalem. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

(Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill?

Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els duqué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo». Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veïeren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts.

Els retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán, llamándole: «¡Abrahán!» Él respondió: «Aquí me tienes.» Dios le dijo: «Toma a tu hijo único, al que quieres, a Isaac, y vete al país de Moria y ofrécelo allí en sacrificio, en uno de los montes que yo te indicaré.»

Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló la leña, luego ató a su hijo Isaac y lo puso sobre el altar, encima de la leña. Entonces Abrahán tomó el cuchillo para degollar a su hijo; pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!» Él contestó: «Aquí me tienes.» El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra tu hijo ni le hagas nada. Ahora sé que temes a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, tu único hijo.» Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en sacrificio en lugar de su hijo. El ángel del Señor volvió a gritar a Abrahán desde el cielo: «Juro por mí mismo —oráculo del Señor—: Por haber hecho esto, por no haberte reservado a tu hijo único, te bendeciré, multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de las ciudades enemigas. Todos los pueblos del mundo se bendecirán con tu descendencia, porque me has obedecido.»

▶ Salm responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de la vida.*

Tenia fe, aun cuando dije: / «¡Qué desgraciado soy!» / Mucho le cuesta al Señor / la muerte de sus fieles. R.

Señor, yo soy tu siervo, / siervo tuyo, hijo de tu esclava: / rompiste mis cadenas. / Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando tu nombre, Señor. R.

Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo, / en el atrio de la casa del Señor, / en medio de ti, Jerusalén. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

(Rm 8,31b-34)

Hermanos:

Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? Él que no perdonó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él?

¿Quién acusará a los elegidos de Dios? ¿Dios, el que justifica? ¿Quién condenará? ¿Será acaso Cristo, que murió, más aún, resucitó y está a la derecha de Dios, y que intercede por nosotros?

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús se llevó a Pedro, a Santiago y a Juan, subió con ellos solos a una montaña alta, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y le dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bien se está aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías.» Estaban asustados, y no sabía lo que decía. Se formó una nube que los cubrió, y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo amado; escuchadlo.» De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos.

Cuando bajaban de la montaña, Jesús les mandó: «No contéis a nadie lo que habéis visto, hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos.»

Esto se les quedó grabado, y discutían qué querría decir aquello de «resucitar de entre los muertos».

Transfiguració del Senyor (detall). Pintura de Giovanni Bellini (1480), Capodimonte, Nàpols

COMENTARI

Aquest és el meu Fill, l'estimat, escolteu-lo!

La Quaresma no vol dir caminar amb els ulls baixos. La transfiguració de Jesús ens invita a aixecar la mirada i descobrir la glòria de Déu en el Jesús que fa camí cap a Jerusalem. La transfiguració de Jesús passa davant Pere, Joan i Jaume, els tres deixebles que són testimonis dels esdeveniments cabdals del ministeri de Jesús. Aquest fragment de l'evangeli d'avui és per a Marc el cim de la revelació: Jesús confessat Messies per Pere (8,29), revela als seus deixebles que ser Messies vol dir patir (8,31). Marc subratlla la incomprensió dels deixebles (8,6), ja que volen fer tres cabanes per tal de fer

durar la visió gloriosa. Però l'ombra de la passió es projecta sobre Jesús. En aquest horitzó de sofriment, es revela tanmateix la veritable glòria de Jesús, que li ve de Déu mateix. Déu Pare s'hi fa present. Moisès i Elies, representants de la llei i dels profetes, paraven amb Jesús de la seva mort i la seva resurrecció.

La transfiguració havia de ser una experiència impactant per als deixebles, i important en la relació de Jesús amb el Pare. Una experiència semblant a la del baptisme o a la del misteri pasqual mateix. El paral·lelisme entre la transfiguració i el baptisme de Jesús el posa de relleu la veu del Pare: «Aquest és el meu Fill, l'estimat, escolteu-lo!» El núvol llavors cobreix la divinitat de Jesús i tornen a veure'l

tot sol, amb la túnica que no presentava la blancor de la transfiguració.

Cal escoltar Jesús no només quan veiem la seva glòria, sinó quan el núvol ha cobert tot el seu esplendor. És en aquests moments de foscor que hem d'escoltar-lo, tal com diu el Pare. Cal baixar de la muntanya i seguir Jesús que fa camí cap a Jerusalem, on serà mort i ressuscitarà. Per a Marc, confessar que Jesús és Fill de Déu només es pot fer al peu de la creu com el centurió, que va dir: «Veritablement aquest home era Fill de Déu» (15,39). Cal llegir el relat de la transfiguració a la llum de la creu.

Ignasi Ricart, claretià

Diada de la Pau a les escoles

Molts dels centres escolars del nostre bisbat van celebrar enguany el DENIP, les sigles que corresponen a «Dia Escolar de la No-violència i la Pau», amb diverses activitats. L'escola de Ponts va organitzar un acte de la comunitat educativa, el dia 30 de gener, obert a la població pontsicana, i al pati de davant l'entrada de l'escola es van fer presents els tres-cents alumnes, acompanyats del claustre de mestres i un bon grup de pares, antics alumnes i familiars. Amb una ambientació de cartells que recordaven els grans herois del pacifisme,

entre ells santa Teresa de Calcuta, i que volien representar els molts herois anònims que hi ha arreu del món i l'aposta ferma de l'Església per la pau. Es va fer un recordatori a la darrera guanyadora del Nobel de la Pau, la Malala Youzafzi que ens recordava «agafem els nostres llibres i bolígrafs, perquè són les nostres armes més potents».

X Jornada diocesana de la Pastoral de la Salut

La Casa d'Espiritualitat del Santuari del Sant Crist de Balaguer acollirà el proper 7 de març la X Jornada diocesana de la Pastoral de la Salut. És una jornada formativa adreçada a membres i voluntaris de la Delegació de la Pastoral de la Salut d'Urgell, membres de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, i a persones que treballen en els hospitals o en l'àmbit sociosanitari, i en residències geriàtriques. S'han previst dues ponències a càrrec del Dr. Joan Orrit, Director de l'Hospital Benito Menni, i de la Dra. Rosa M. Servent, especialista en cirurgia. La jornada es durà a terme des de les 10.30 fins a les 14 h i s'iniciarà amb la Pregària i Salutació de l'Arquebisbe, Mons. Joan-Enric Vives, i la Delegada de la Pastoral de la Salut, la Gna. Visitación Lorenzo. Les inscripcions s'han de fer al telèfon 973 350 114, o per e-mail: vlhmm6@yahoo.es.

Diada de Vida Creixent a Andorra

Els membres de Vida Creixent dels tres grups de les Valls d'Andorra es van trobar el 2 de febrer a Santa Maria de Fener d'Andorra la Vella, per celebrar la Presentació de Jesús al Temple, —la Candelera— fent esment especial a la Diada de Vida Creixent, i als nostres ancians patrons Simé i Anna. Arreu de la nostra diòcesi d'Urgell on hi ha grups del nostre moviment se celebra

anyalment aquesta festivitat, alhora que tenim ben present que també hi ha les persones consagrades, religiosos i religioses, així com els especialistes en l'electricitat.

Van concelebrar amb l'Arxiprest Mn. Ramon Sàrries, Mn. Josep M. Solé, Mn. Xavier Esplandiú i Mn. Anto Pallikullen.

Després de l'Eucaristia i abans de la benedicció final, la Coordinadora diocesana M. Carme Ribes expressava el seu reconeixement i agraïment a totes les persones assistents i va convidar a ampliar el grup als que no coneixen Vida Creixent. S'hi va fer present un grup de la Residència Clara Rabassa acompanyat per la Directora Dra. Eva Riba.

11 de febrer: Jornada Mundial del Malalt i Festa de la Mare de Déu de Lourdes

El dia 11 de febrer, festa de la Mare de Déu de Lourdes, es va celebrar la Jornada Mundial del Malalt. A moltes parròquies de la Diòcesi es festeja aquesta efemèride impulsada per la Delegació diocesana de Pastoral de la Salut i l'Hospitalitat diocesana de la Mare de Déu de Lourdes.

Al Santuari de Lourdes, el dia 11, una representació de la junta de l'Hospitalitat diocesana de la Mare de Déu de Lourdes, participà a l'Eucaristia solemne amb motiu de la festa de la Mare de Déu, juntament amb els milers de pelegrins de diversos països del món. Aquest dia s'hi apleguen els directors dels pelegrinatges i els presidents de les Hospitalitats diocesanes per tal de reflexionar i programar els respectius pelegrinatges. El lema que enguany el Santuari proposa als pelegrins és: «Lourdes, l'alegria de la Missió». Tot seguint el manament del Senyor: «aneu per tot el món i prediqueu l'Evangeli», i també la crida que constantment ens fa el Papa Francesc a sortir i anunciar l'alegria de l'Evangeli.

A la Diòcesi, moltes parròquies es van unir espiritualment amb la celebració al Santuari de Lourdes. A la Catedral de Santa Maria es va dur a terme la celebració de la Santa Missa, presidida pel Degà del Capítol i Rector de la Parròquia de St. Ot. Mn. Xavier Parés i per altres sacerdots de la ciutat de La Seu d'Urgell. A l'Eucaristia hi varen participar un bon grup de membres de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat així com molts membres de la Delegació diocesana de Pastoral de la Salut, encapçalats per la Delegada diocesana, Gna. Visitación Lorenzo, moment que recull la foto. En la mateixa celebració eucarística, un bon grup de malalts va rebre el Sagrament de la Unció dels Malalts en una cerimònia senzilla però molt emotiva i, en acabar, es va fer una petita processó, en la que els fidels van fer un simbòlic pelegrinatge a través de la nau de la Catedral recordant el Pelegrinatge a Lourdes que, any rere any, reuneix els membres de l'Hospitalitat.

Trobada diocesana d'Agents de Pastoral Litúrgica

La Delegació de Pastoral Sacramental i Litúrgica del Bisbat d'Urgell ha organitzat la VII Trobada d'Animadors de la Litúrgia, sota el títol, «El sentit de participació en la litúrgia» que tindrà lloc el proper 14 de març, a la Casa d'Espiritualitat del Santuari del Sant Crist de Balaguer. La jornada de formació s'adreça a totes aquelles persones que fan algun servei relacionat amb la Litúrgia a les seves parròquies, santuaris, o comunitats religioses, ja sigui el qui dirigeix les celebracions dominicals en absència de prevere, qui anima o dirigeix els cants, qui toca algun instrument, qui canta el Salm, qui fa de lector, qui té cura de la Sagristia, qui té cura de la neteja, entre altres tasques. La jornada que començarà a les 10 h i finalitzarà amb un dinar, serà presentada pel Delegat de Pastoral Sacramental i Litúrgica del Bisbat, Mn. Xavier Parés, qui també pronunciarà una conferència, juntament amb Mn. Melcior Querol i M. Carme Girart. Les inscripcions s'han de fer abans de l'11 de març, a la Casa del Bisbat, al tel. 973 350 054, o a l'e-mail: despatx@bisbaturgell.org.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

ESCOLTEU RÀDIO ESTEL-PRINCIPAT

105.0 - 104.4
107.5 - 91.5

Quaresma, revitalitzem el cos de l'Església (II)

Segueix la reflexió del Papa Francesc:

3. La fossilització mental i espiritual

No és inusual trobar persones a les quals se'ls ha endurit el cor i el pensament. La rutina, la manca d'estímuls, no estimar ni saber-se estimat... pot fer que perdin «la sensibilitat humana necessària que els permeti plorar amb els qui ploren i alegrar-se amb els qui estan alegres», diu el Papa Francesc.

A aquestes persones cal estimar-les més que a les altres per ajudar-les a recuperar els sentiments, a il·lusionar-se en la vida, a obrir-se als altres. A fer realitat el que escriu el profeta Ezequiel: «canviar el cor de pedra per un cor de carn».

4. L'excessiva planificació

Tots entenem que no podem deixar les coses a la improvisació. Cada vegada més es fan plans pastorals, es concreten objectius, s'escullen els mitjans i les activitats per a dur-los a terme. Però en els temes de l'esperit no podem caure en un funcionalisme que ho encaselli tot. L'Esperit Sant és més gran que totes les nostres planificacions. Deixem-li una porta oberta a l'Esperit. El Papa Benet XVI deia en l'audiència general de l'1 de juny del 2005: «L'Església és fidel a l'Esperit en la mesura que no cerca regular-lo o domesticarlo... Ell és frescor, fantasia, novetat». En l'Església, els plans pastorals han de ser punts de referència no cuirasses que impedeixen caminar.

5. La mala coordinació

Sense tancar la porta a les figures carismàtiques que sempre poden sorgir, el normal en una comunitat, en una parròquia, en el Bisbat és que hi hagi una coordinació d'objectius, d'esforços i tasques. Un company sacerdot, irònicament, algunes vegades ens ha comparat a l'exèrcit de Pancho Villa. No, no podem anar cadascú pel nostre compte.

Ara, per exemple, des del Bisbat s'han donat unes Prioritats Pastorals. Tots, fidels i sacerdots, anem a la una per posar-les en pràctica i revitalitzar el cos de l'Església.

Mn. Ramon Sàrries
Arxiprest de les Valls d'Andorra